

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KOZLÓNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL

Széchenyi-utca 34-ik szám. SZELENYI és TÁRSA nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

RUTTKAY MENYHÉRT.

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2-50 kor
Egyes szám ára 14 fill.

A lóláb.

Ime magyarom, egy felséges alak, mondják a kiegyezés barátai. Kiegyezésnek hívják. Bámuld, csodáld őt. De hogy ragyogása, fénye meg ne bántsa gyöngeszemedet, hogy lényének varázsa el ne büvöljön, isteni szépsége kővé ne változtasson, ruházatban mutatjuk be nektek. És sötét, átláthatatlan fátyol fedi a felséges idomokat.

A hajdisz gazdaságának csak körvonalaait engedni sejtteni az összeforrasztott *kettős korona*, mely a fejet fedi.

Közös külügynek hívják az igéző arczot láthatatlanná tevő fátyolt, mely ráborul a fényes szemekre és csak tompítva, érthetetlenül bocsájtja át a világra és világnak szóló hatalmas hangot.

Erőt, világhatalmat rejt a formás törzset, erős karokat szemeitek — és az ellenség fegyverétől védő páncél. *Közös hadseregnek* hívják.

A formás czipőket, gazdag ölet, a szilárdan álló lábakon is alul a földre omolva a bő redőzetű, sötét, mit sem sejtető *gazdasági közösség* fátyla borítja.

Az ellenzék országgyűlési férfiai nem hittek vakon. Nemcsak magukban tépelődtek. Aggályaitak kifejezték az ország színe előtt. Meg-meglebbentették a fátylokat; kutatták a lepel titkait és a mi aggasztót találtak, elmondták azoknak, kik helyett nekik kell látni; választóknak, a magyar népnek.

— Most pedig azt mondja egy oszt-rák államférfiu, hogy a kiegyezést mindenáron meg kell kötni, hogy *Ausztria ne károsodjék*.

Ugy? Tehát mégis a kettő közül Ausztria lesz a káros, ha a kiegyezést meg nem csinálják? Hát a lajthántulról kezdődik az őszinteség? Meglebbent a lepel, a mely a formás czipőket, a gazdag ölet, a szilárdan álló lábakon is alul a földre omolva takarja: a *gazdasági közösség* fátyola?

Meg.

Szemérmetlenül, cinikusan, de leg-

alább őszintén emelintették meg ezt a szoknyát. És kilátszott alóla — a *lóláb*. Ausztria haszna hát az a szilárd alap, melyen gazdasági közösségünk áll.

Egy pár ördögi lóláb, mely folytatódik roskadozó, undorítóan szőrös inban rettentően formátlan czipőkben és meddő ölben, a melyből semmi jó nem jöhet; egy puffadt has vall a temérdek zsirra, melyet ez a szörny kiszípolozott a magyartól! Szörnyü gyöngeséget borít a hatalmas páncél; gyöngeségét egy olyan hadseregnek, melynek, nem lévén hazája, nem nemzete, nincsen lelkesültsége, mely szüli a bátorságot; nincsen ideálja, mely szüli a halálmegvetést, hanem van Dienst-Reglement, mely ellensége a gondolkodásnak, a szabadságnak és az észnek! Az az arcz szintelen és aszott s nem a fátyol teszi tompává és érthetlenné a száraz ajkából előtörő hangot, hanem, az hogy a gyenge tudóból ered és nem *magyarul* szól, hanem csak *németül*! Hajdisz pedig nincs; egy nyomorult czopf lóg valahol hátul és a mit hajdiszként mutogattak, éles, hegyes félemletes ördögi szarvak, azok melyek mindig ellenünk fordulnak!

Nyiljon ki már egyszer a magyar ember szeme! Lássá meg már egyszer, hogy mit takar e misztikusan sötét fátyol! Most alkalom van. Ezt a szörnyeteget, a kiegyezést újból akarják csinálni. Nem olyanak, a minő volt, — *rosszabbnak*!

Igéretekkel, jelszavakkal, simogatással altatták el eddig a magyart. Hiba volt, de nem *bűn*. De az bűne a mai korcs nemzedéknek, melyért a történelem ítélőszéke előtt súlyos vád és kemény ítélet, kemény vád és súlyos ítélet alatt kell, majd állnia: hogy annyira érzéketlen lett hogy életerébe a csövet, a *kiegyezést* beilleszteni engedte, a mely csövön át vére Ausztria tespedt vénáiba folyik át.

Ebredjen a nemzet, lássa meg a lólábat és undorodva semmisítse meg ez ördögien rut férget: — a *kiegyezést*.

Dr.

Legyünk résen!

II.

A vadna—egri vasut építésének kérdése, mint előbbi cikkemből világosan kitűnik, ránk nézve vagy kedvezően, vagy kedvezőtlenül, de mindenesetre el fog intéződni a szerint, hogy az utolsó pillanatot hogyan tudjuk kihasználni s hogy az eddig elkövetett mulasztásokat helyrehozhatjuk-e még.

A másik részen állók azzal érvelnek, hogy míg ők tetemes összeggel fognak járulni az építkezéshez, addig a Bánvölgye legtöbb községe vagy kereken megtagadta a segílyt, vagy csak kellen s inkább a hivatalos tényezők unszolására szavazott meg 1—2000 koronát. Tagadhatlan, hogy Barcza, Bánhorvát, Bánfalva a maga részéről semmivel sem akar hozzájárulni; Tapolicsány, Dédes csak rábeszélésre és azon kijelentésre, hogy különben hivatalosan kényszerítik, ígért meg pár ezer koronát. Mályinka ad 4000 koronát, de azzal a kikötéssel, hogy a Szelecsikő körül építendő vasutállomáshoz a Serényi István gróf birtokán részére átjáró közlekedési ut biztosítottassék. Tardona is adna 2000 koronát, ellenben Visnyó és Szilvás, a mely községek pedig, bármely irányból induljon is ki az új vasut, leginább fognak részesülni annak előnyeiben, vonakodik bármit is áldozni. A bentebb fekvő községek meg épen nem mutatnak adakozási készséget.

Hát annyi bizonyos, hogy valami nagy lelkesedésről s bőkezű adakozásról nem szólhatunk; ezzel a segílylyel nem igen építhetünk vasutat, de visszaemlékezve arra a lelkesedésre, mikor pár évvel ezelőtt a vasutépítés eszméje először került felszínre s mikor Mezei Dávid, akkori dédesi nagybirtokos maga 20000 koronát, a többi nagybirtokosok szintén igen számottevő összeget ajánlottak fel, holott most mindannyian visszahúzódtak, — mondom, ha ehhez hozzámérem a mai elkedvetlenedést, arra a meggyőződésre kell jutnom, hogy a mai sanyaru gazdasági helyzet mellett valami olyan

Az őszi és téli ujdonságok

megérkeztek; teljes választékú angol, francia és hazai gyártmányaink legremekesebb *női ruhakelme* különlegességei. Legszébb *double, scott, cybelin* és *düchesse* szövetek, valamint párisi és lyoni blous- és ruha *selymek*. — Elvem csakis a legjobb gyártmányok árusítása. A helyi piacon az elismert legjobb Geipel-féle ruhakelme gyárral, ugyszintén a híres Sperry-féle lyoni selyemgyárral egyedül állok közvetlen összeköttetésben, s így abban a kellemes helyzetben vagyok, hogy azok az áruk, melyeket a fenti gyárak szállítanak, *egyedül nálam*

Szőnyeg-áruház a volt Makra-féle helyiség (Máhr Károly úrral szemben).

ROSENBERG GYÜLA

Női divat, vászon és kelengye áruház Miskolcz, a színház-épületben.

Kívánatra fehérenmü-árjegyzéket, valamint mintacollectiók ruhakelmék és minden más cikkből készséggel ingyen és bérmentve küldök.

szereshetők be jutányosan. Minden egyes árucikknek szigoruan szabott, de olcsó ára nyíltan, számokkal van feltüntetve, miáltal üzletemben a *tulfizetés teljesen ki van zárva*.

Egyben van szerencsém a hölgyközönség figyelmét *kelengye- és szőnyeg-áruházamra* tisztelettel föl hívni. — Az M. Beyer & Co. bécsi legnagyobb kelengyegyáros cég *kizárólagos* raktárát bírom. — Megrendelt, kész kelengyék mindenkor megtekinthetők. — A nagyérdemű közönség szíves pártfogását kérve, maradtam kiváló tisztelettel

dolognak is kellett történni, a mely igazolja ezt az állapotot s indokolta teszi a községek huzódását és hogy az oly szépen lángra lobbant adakozási kedv annyira összezsugorodott.

No, de ha a Bánvölgyön nincs meg a kellő lelkesedés, azt hiszem, a más oldalon sem oly határtalan az, a melyért el kellene ejteni az eredeti tervet. Tudjuk, hogy a községek bármilyen segélylyel járuljanak is, az mégis elenyésző csekély, csak a részvényekből, megyei és állami segélyből épülhet ki az új vasut. És ha áll az, hogy a vonakodó községek segélyét hivatalos, állami karhatalommal is ki lehet s ki fogják erőszakolni és hogyha még vármegyénk támogatására is számíthatnak, akkor korántsem oly sötét a kép, mint a milyennek szeretik feltüntetni és hogy e miatt annak a vidéknek érdekei figyelmen kívül hagyassanak.

Említettem, hogy a putnok—egri vasut kiépítésével a Bánvölgye egyszer s mindenkorra elesett a vasutól, hogy magára a vármegyénkre is mily veszélyes következményei lehetnek ennek; épen ezért hinni se akarom, hogy Borsodvármegye a maga részéről hozzájárulna olyan dolog támogatásához, melynek első sorban is maga látná legnagyobb kárát. Az állami hatalmat sem tartom annyira igazságtalannak, hogy megadóztasson, költséget rójjon egy vidékre olyan dologban, a minek az a vidék hasznát élvezni nem fogja; korán volt hát megijedni az állami kivetéssel való ijesztgetéstől, kislelkűség volt olyan könnyen feladni az ügyet. A községi autonomia még mindig van annyira erős, hogy igaz ügyben összetartva, megvédhesse a maga igazat, ne szolgáljon idegen érdekeknek eszközül.

De van még egy más dolog is, a mely ennek a dolognak elbírálásánál igen is fontos beszámítás alá esik.

Mikor a barczikai vasuti állomást ki-

építették, illetve megnagyobbították, s mikor a Lichtschein-féle iparvasut Barczikától indulva ki, egészen a Herbojáig kiépült, akkor az volt a szóbeszéd, hogy az állomás megnagyobbítása maga után fogja vonni annak a szárnyvasutnak Egerig, Barczikán túl pedig egy új stratégiai vasutvonalnak kiépítését Lengyelország felé. Hát kérdem, miért maradt ez a dolog ennyiben? Ha már csakugyan a Bánvölgy szűkkebléségén dül meg a vadna—egri vasut, tessék a kérelmezőknek és érdekelteknek — a kik különben is a Visnyótól Egerig eső vonalat tartják fontosabbnak — a vasutat Barczikától a Lichtschein-féle magánvasut bevonásával a tardonai völgyet átszelve, kiépíteni, hiszen a Herbojától a Szelecsikőig a távolság alig 12—15 kilométer.

Ezt a vasutat segíteni fogják a községek, mert fában és kőszénben gazdag vidéken fog áthaladni, hasznát látja Tardona, Mályinka, Dédes stb. holott a putnoki vasut kiépítése után ezeknek a községeknek pl. ha Miskolcra akarnak eljutni, előbb egy jó darab utat kell megtenniük kocsin, Visnyó felé, majd a Szelecsi-kőnél fekvő állomáson vonatra ülve felkerülni Putnokra és itt átszállva juthatnak be városunkba. Ily viszonyok közt azon csudálkozom, hogy szavazhatott meg, bármilyen jelentektelen segélyt, akár Mályinka, a kár Dédes, de még inkább Tardona.

De nem fűzöm tovább az okoskodást. Tény, hogy vármegyénk az a része ugy, helyi, mint megyei, állami s hadászati szempontból vasutat kíván és pedig csak Vadna, Eger, vagy Barczika és Eger összekötésével. Bár melyik irányban kevés költséget igényelne az építés, boldog lenne általa az a vidék, érdemes volna érette áldozni, a vármegyének befolyását latba vetni, értékesíteni.

A tizenkettedik órában vagyunk, ne tétlenkedjünk hát tovább. Emeljük fel

szavunkat! Emelje fel szavát városunk nagytekintélyű iparkamarája, a mely első sorban van hivatva gondozni, s emelni iparosaink és kereskedőink érdekeit, tegye magáévá az ügyet, lépjen érintkezésbe a vasutépítésben érdekeltekkel s igyekezzék őket az eredeti tervnek visszaszanyerni. — De igen helyesen csélekednék az iparkamara, ha körlevélben hívná fel az érdekelt községek előljáróit és rámutatva a mulasztásból eredhető káros következményekre felvilágosítaná azokat a teendőkről. Annyival is könnyebb lenne ezt keresztülvinnie, mivel a falvakból a legutóbbi gyűlésen csak igen kevesen vettek részt; a távolmaradt nagy többség méltatlankodva fogadta a történeteket, a gyűlés határozatát meg akarja felebbezni, hiúsítani. Csak élére kell állani a mozgalomnak, a községek örömmel lesznek a jó ügy mellett, s kivált ha sikerülni fog a Bánvölgye nagyobb földbirtokosait is eddig csökönyösségéből felrázni s megértetni velök, mivel tartoznak a közügynek, s mennyit tehetnének támogatásokkal annak a vidéknek boldogulására. Az iparkamara szava nem fog a pusztában elhangzani, hogy ha vármegyénk alispánját, a megyei közgyűlést, végre a magas miniszteriumot is idejekorán fel tudja világosítani, akkor könnyen visszazökkenetheti az egész ügyet a helyes utra és a legszebb tanujelét fogja adni, hogy hivatásának magasslán áll, s méltó a közvélemény bizalmára s rokonszenvére.

Ugyanily célból intézem esdő szómat a vármegyei gazdasági egyesülethez és annak nagy befolyású elnökségéhez. Vegye ki a maga részét ez a tekintélyes tényező is ennek az ügynek megmentéséből, hadd lássuk, hogy a gazdasági egyesület ismeri, s meg is tudja oltalmazni vármegyénk közigazgatási érdekeit.

Ha iparkamaránk, gazdasági egyesüle-

TÁRCZA.

Nem hallod már...

Nem hallod már többé panasz szavamat...
Messze földre száműzöm el magamat,
Mert hijába panaszkodom, beszélék,
Ha a szívem dobbanását nem érted!

Simon.

Műtárlat.

-- A „Szabadság” eredeti tárczája. —
Irta: Kiss Lajos.

III. Tájképek, állatképek és csendéletek.

A nagyságukkal is hatást keltő figurális művek után tájképekben legerősebb ez a tárlat. És ez nem véletlen jelenség, de szükségyszerű következménye a művészetek körében 1—2 évtized óta beállott átalakulási folyamatnak. Mert valamint minden kor rányomja a maga bélyegét az egykoru művészetre, viszont a művészet a maga korának hű képet tükrözi vissza önkénytelen-öntudatlanul is. Mert a művészetek — kivált mióta megszűntek csak a kiváltságos osztályok fényezésének szolgálni — az erkölcs- és kedély-nemesítés révén a népek,

nemzetek közműveltségének egyik hatalmas emeltyűjévé lettek. De éppen ezért, mint ilyenek, kénytelenek a kor izléséhez alkalmazkodni, a nemzet eszmekörében mozogni, mert különben elvesztenék maguk alól a reális talajt.

Korunk gondolatvilága pedig mindinkább eltávolodik a nagy eszméktől. A magasztos eszmények, a nemes hevületek helyett a hétköznapi felfogás, a higgadt mérlegelés hajlama üte meg az emberek lelkületét. A mily mérvben elfásul a szikrázó kedély, olyan mérvben lép előtérbe a józan számítás, a latolgatás, birálgatás hajlama, mely első sorban is a valóságot, az igazságot kutatja. Letűntek a daliás idők s azok dalnokai is többé-kevésbé kegyvesztettek. Az érző kedély legfeljebb a természet igazságaihoz fordul, hogy a megfelelő hangulatból erőt merítsen a lélek számára a való élet küzdelmeihez.

A művészet is egész erejével a természethez fordult; a természet igazságainak visszatükrözésében, örökszépségeinek fölfedésében főrekszik feltalálni az eszményt. A költészetben a líra, a képzőművészetek terén a hangulatok uralják a mai kor izlését. A valóság, a hatalmas természet lüktető

életének az egyéni kedélyre gyakorolt hatása: a hangulat az a minek művészileg való megörökítésével arathatja a művészet manapság a legnagyobb sikereket.

A természetben egymást fölváltó hangulatok mesteri festője, Mednyánszky László egy pompás művében gyönyörködhetünk a jelenlegi tárlaton, *Eső után* a páratelt, sűrű levegő burkolja el ködösen a közép- és háttér fáit. Elöl kétoldalt üdezőld gyöpös domb és ezek összemélyedésében a sáros ut, még tisztán rajzolódna elénk; de a háttérben a völgyet átívelő hidat már csak úgy sejtjük, míg a fölmeredő fák lombkoronái egészen a párás levegő tonusába burkolvák. Ez a párás levegő pedig ott gombolyog előttünk, nehézkesen, hogy szinte még várjuk egy pár elkésett esőcseppnek a koppanását... Még nem szakadt meg ez a földről emelkedő felhő, de érezzük, hogy nem sokára fölemelkedve, látni engedi majd a ragyogó napfényt, melynek meleg sugarai már is átszűrődnek rajta, kiérezzük ezt az egész levegőnek sárgás-meleg színtónusából.

A Mednyánszky képek igazi megrögzített hangulatok. A mester kiszakít a természetből egy darabot, egy csomó vibráló fényt, átlátszó levegőt és a festék prózai anyagá-

tünk, alispánunk, vármegyénk, közgyűlése s országos képviselőink a védekezésre még rendelkezésre álló rövid időt kötelességszerű lelkiismeretességgel fel fogják használni, s tőlük telhetően mindent megtesznek. akkor nem hiába fáradtunk, ügyünk sikerre egy elszegényedett vidék fellendülése lesz legszebb jutalma nemesen végzett munkánknak s kifejtett tevékenységünknek.

Fel hát, bátran a munkára, pihennünk addig nem szabad, míg a gyönyörű vadregényes Bánvölgy néma csendjét a rajta keresztül robogó vasut zakatolása, füttye nem zavarja meg. Adja a jó isten, hogy minél előbb így legyen.

Molnár József.

Nem vitatkozunk. Valahányszor a „Miskolci Napló“-val polémiába bocsátkoztunk, a vitának mindannyiszor egy és ugyanazon lefolyása volt. Tisztelt lapársunk ugyanis megtámad bennünket. A támadásra mi finoman, tárgyilagosan védekezünk, s ezzel őt rendesen a sarokba szorítjuk. Mikor aztán a sarokban van, megharagszik, fejét veszi és gorombáskodni kezd.

Most is így történt.

A „Miskolci Napló“ ugyanis „*Mikor a vakok szeme megnyílik*“ című cikkében kemény támadást intézett ellenünk. Erre a támadásra lapunk legutóbbi számában „*Mi van a levegőben?*“ cím alatt válaszoltunk. Tisztelt olvasóink mindannyian tanak lehetnek reá, mily szelíd hangon, harag és szenvedély nélkül, tréfás modorban mondtuk meg neki abban a válaszban az igazságot és kérdezzük minden jó izlésű embertől: vajjon okot adtunk-e azzal a haragra és a gorombáskodásra? . . . Ugy-e, hogy nem?! És a mi t. lapársunk mégis megharagudott és gorombáskodott velünk. A ki haragszik és gorombásodik, azzal vitába bocsátkozni nem érdemes.

Vajjon szóba lehet-e állni és vitába bocsátkozni az olyan emberrel, a ki azt nézi,

hogy a vitatkozó fél micsoda állást foglal el a társadalomban, a ki érvek helyett így beszél: mit okoskodol te, hiszen te csak czizmadia, piktör, rektor, kántor vagy?! Ezek az állások és foglalkozások mind tisztességek és becsületesekek; de mi szükség van arra, hogy ezek bármelyikét belekeverjük a vitába akkor, a mikor törvényről, törvénytárgyatról van szó? Igaz, hogy a vita során mi is fölemlítettük a *fiskálisokat*, de ennek meg volt az értelme, mert a törvényeket, azoknak szellemét mégis csak jobban kell értenie a fiskálisnak, mint a kántornak. Ha zeneművészetről, énekről folya a vita, akkor igenis jogosult volna belevonni a *kántort*; mert a kántornak meg a zenét kell jobban értenie, mint a fiskálisnak. A ki a törvények fölött való vitában a kántor képességét mérlegeli — mint ezt lapársunk cselekedte — az minden igaz ok nélkül lenézi és kisebbiti az állást, a mi — valljuk meg őszintén — *demokrata ember részéről igen nagy gorombaság.*

Vajjon lehet-e szóba állni és vitába bocsátkozni az olyan lappal, a ki kiállván a placzra, nagy garral hirdeti: Én vagyok hetenként *hatszor aktuális*, te pedig te nyomorult csak *kétszer vagy aktuális*. Hát hiszen a kinek módja és tehetsége van hozzá, az megjelenhet és beszélhet mindennap. Mi azonban azt tartjuk, hogy Miskolczon ez idő szerint *hetenként kétszer* tökéletesen elég beszélni a közönséggel. Hetenként kétszer el lehet mondani mindazt, a mi Miskolczon közérdekű dolog és — *aktuális*. Ennek ellenkezőjét t. lapársunk egy évi fenállása óta még nem bizonyította be. Nincs tehát oka és joga oly nagy hangon dicsekedni. Mert nem az a fő, hogy ki *hányszor* beszél, hanem az, hogy ki *mit* és *miképen* beszél. Nem a *kvantitás*, hanem a *qualitás* adja meg minden dolognak az értékét. A napilapot a *gyorsvonat*-hoz, a hetilapot pedig a *személyvonat*-hoz szokták hasonlítani. Ha ezt elfogadjuk, akkor a „Napló“ *gyorsabban*, a „Szabadság“ pedig *biztosabban* jár, de ugyanoda ér. A gazdag ember gyorsvonaton, a szegény ember pedig

személyvonaton utazik. De annak a gazdag embernek nem illik ám ezért lenézni a szegényt, mert ez — kivált *demokrata* érzelmi ember részéről — megint *nagy gorombaság.*

Vajjon lehet-e szóba állni és vitába bocsátkozni azzal a lappal, a melynek az *aktualitásról* olyan fura fogalma van, mint a Napló-nak? Tessék csak megfigyelni: a Napló reczipéje szerint miként kellett volna nekünk eljárni, hogy aktuálisak legyünk? . . . Ime: Kovács Lajost polgármesternek megválasztották. Ez egészen a mi kedvünk és óhajításunk szerint történt. De a Napló és az ő cikkírója szerint nekünk már akkor el kellett volna kezdeni a lamentációt, a kiabálást, hogy így meg amugy, ég a ház, elvesz a világ, fenekestől felfordult minden, az állapotok tarthatatlanok stb. Szóval a kedvünk és akaratunk szerint történt minden, de azért mi csak jajgassunk. Ugyan kérem: nem tettük volna-e magunkat nevetségessé, ha az aktualitás kérdésében a lapársunk okoskodását követjük? Ma azonban, a mikor a választás után már négy hónap elmúlt és még sincs polgármesterünk, a mikor látjuk, tapasztaljuk, hogy a városnak életbevágó ügyei, haladásának, emelkedésének nagyfontosságú kérdései a vezető kéz hiánya miatt veszélyeztetve vannak, itt van az ideje annak, hogy minden városát szerető polgár hangot, kifejezést adjon elégtelenségének. Mi is kifejezést adtunk elégtelenségünknek, megróvtuk azokat, a kik a megválasztott és felesküdt polgármestert minden kigondolható módon és nevetséges eszközökkel meggátolják abban, hogy állását elfoglalja. Nem mi változtunk meg, hanem a viszonyok és állapotok lettek mások. A ki ezt felfogni és megérteni nem tudja, azzal vitatkozni nem érdemes.

Vajjon lehet-e szóba állni és vitába bocsátkozni azzal a lappal, a melyik izlésével megegyezőnek, irodalmi színvonalához méltónak tartja azt, hogy ellenfelének lelki egyensúlyát érintse? Az istenért! Hiszen hirlapíró ember ezt a csunya fegyvert csak a legvégső szükség esetén használja; akkor,

val csodálatos érzékkel leheli azokat vászna érdes felületére. De a szemlélő is fölfegyverkezve álljon az ő műve elé. Fölfegyverkezve a természet iránt való erős vonzalommal, a hangulatok felfogására képes érzékkel. Mert különben csak egy bepacczolt vásznat, látszólag hanyagul odahányt festék-halmazt fog látni. Ő nem csalogatja a hétköznapi nézőket bonyolult rajzzal és czifra színfoltokkal: ő a természetet festi.

A természet átérzésében közel áll hozzá egy fiatalabb művésznünk, *Bosznay István*, kinek *Dráva-parti részlet-e* és *Mocsaras* vázolata, meleg, puha tónusaikkal újabb haladását bizonyítja. De *Bosznay* mellett, vagy előtte jár *Magyar-Mannheimer* Gusztáv is több művével, melyeken oly sokféle és ropant finom tónus olvad össze egy egységes hangulattá. A tájképeiben megnyilatkozó mélység, a finom árnyalatokkal váltakozó erőteljesség az ő első mesterére, *Makartra* emlékeztetnek. Érdekes a 40. sz. tájképe, mely csaknem teljesen festőkéssel van fölkenve és mégis mily finom színaránylatokat mutat.

Gondos megfigyelés, biztos és könnyed rajz emelik előnyös helyre a *Nádler* tájképeit, melyek utóbbi időben éppen ezért ka-

pósak is. A jó öreg *Telepi* bámulatos szorgalmát és állhatatosan hű régies, tetszetős, sima modorát dicséri több nagy tájképe. A *Brodzsky* művei már a műtörténelemé. A régi modort jobban le tudta vetkőzni *Tölgyesi*, a kinek *Kenesei rét* je színekben, távlatban egyaránt jó és magyaros. Még magyarosabbak — ha csak a szürös alak révén is — a Nagy Lázár képei; míg az *Ujvári Holdas éjjele* magyarossága mellett kitűnő is. Eppen ilyen kiforrott tehetség műve a Grünwald Béláé (*Domboldalon*.)

Az újabb generációból a *Kárpáthy* ügyes *Folyópart*-ját és a *Boemm Ritta* selyemre festett, friss guasch-aquarelljét már láttuk Budapesten. A *Knopp* Imre tájképei sem újak, de azért ismételtén meghámultuk egyes technikáját, melylyel oly levegősekké teszi utcájeleneteit. Különösen az *Andrássy utcz.* képén nagyon tanulságos a pastell-kréta tudatos, könnyed kezelése. Ugyanígy könnyedség jellemzi előnyösen az *Edvi Illés Aladár novemberi* képét, melyet egy elkezdett képe vásznának az alapozatlan hátsó oldalára festette meg.

A fiatalabb nemzedék matadorjai közül *Szlányi* és *Mihalik* szerepelnek 1—2 nagyobb művel. Mindketten erősen átérzik a

természetet és erőteljesen adják is vissza vásznaikon. Talán ez az erő teszi most még kissé nehézkesekké őket, úgy érte, hogy a hevesebb érzéstől, több erővel lendülő kézben súlyosabban fog az ecset. Még kelletlenül jobban lekötik őket a fák, felhők formái, a kontúr nyugétől, a kontrasztok érdekességétől még nem szabadultak föl teljesen. Majd a mint később mind jobban látják a levegőt és a formákat, ebbe burkolják bele, oda fognak lépni közvetlen a tájkép nagy mestereinek a nyomdokaiba.

Két művész különossége ragadja meg érdeklődésünket. Az egyik *Csók István*, a ki egy *paraszt udvart* festett. *Csók* és — *tájkép!* Ez igazán különös. A mi impressiónk azonban azt sugja, hogy a *Csók* mérész és bátor ecsete jobban helyén van a nagyobb monumentális tárgyakkal. A másik *Kacziány Ödön*, a ki azonban egész iskolát csinált már — önmaganak. A többiek-től elkülönzött utakon jár. A gyötrő sejtelmek, zaklató ábrándok honában érzi jól magát. Rejtelmes témáit a sejtelmesség kék ködébe burkolja. Ilyen az itt kiállított nagy tájképe, a *Castello di Mare*. Csak egy kissé kell jobban belemélyednünk és mindjárt megcsap bennünket az éj csöndjében egy-

a mikor kifogyott már minden argumentumból, mikor elapadt előle minden okos gondolat, mikor lelkének sivárságát kétségbeesve megérzi, a mikor legyűrve, tehetetlenül vergődik a küzdő tér porondján; akkor, de csak akkor mondja — saját lelkének tükrébe tekintve — hogy: nini, hiszen ez az ember megbolondult! Nagyon sajnáljuk, hogy a mi szeretve tisztelt lapotársunk ennyire jutott. Beláthatja mindenki, hogy mi őt ezen az uton nem követhetjük. Lapunk olvasó közönségének jó izlését nem sérthetjük meg azzal, hogy az ő szeme előtt nadragulyát vagy bolondgombát etessünk meg ellenfeleinkkel.

Éppen azért mi — *nem vitatkozunk.*

*

Czikkíró urnak azonban néhány sorban válaszolunk, mert ő tegnap elég finoman és illedelmesen megmondta, hogy: „*Mi van a Szabadság válaszában?*” Azt mondta, hogy *semmi* sincs benne. Mindennek dacára ötöd-fél hasábon át foglalkozik czikkünk érveivel, cizálja szavainkat, bírálja álláspontunkat. Ez az *önleczáfóolás* talán mégis csak — *valami.*

Köszönjük czikkíró urnak, hogy vitaközlési képességünkről elismeréssel nyilatkozott. Sajnáljuk azonban, hogy mi ezt ő velem szemben meg nem tehetjük, mert hírlapi polémiában oly gyenge erővel, a milyennel czikkíró rendelkezik, csak nagy ritkán találkozunk. Meglátszik az egész cikkben, hogy avatatlan kézbe került a hírlapírói toll. Nemesak a gondolatmenet, hanem az irmodor is oly gyarló és sok helyen érthetetlen, hogy azokat kigunyolni és nevetségessé tenni nekünk csupa játék lenne. Mi azonban erre nem utazunk. Visszaélnénk helyzetünkkel, ha a cikket darabokra szednénk és egyenként kimutatnánk az olyan mondatokat, mint a milyen p. o. a második hasáb huszadik sorában található. Ott ugyanis ezeket mondja czikkíró: **A Miskolczi Napló az adózók jogosulatlan megterhelhetőségéért küzd.** Az még csak hagyján, ha valaki az adófizető polgárok *jogosult* megterhelhetőségéért küzd, de küzdeni a nép *jogosulatlan* megterhelhetőségé-

hangu morajjal zajló tenger hideg, hátronzogató szele; megrázkodunk, mintha csak amaz elhagyott sziklán, a tenger által körül csapkodott vár fokán állanánk. A *lussinpiccolói* kikötő, érdekes világításával, már nagy lépése a való világ felé.

A legifjabbak közül *Sándor* Béla és *Barsy* Adolf jelentek meg nálunk. Előbbinek két tájképe szorgalmas, lelkiismeretes megfigyeléséről tanuskodik. *Barsy* azonban az ő apró tájképvázlatain a festék vastag fölkenésével az erőteljes, bátor kezelést akarta erőszakolni, pedig szerintünk inkább a tékozlás hatását kelti, a mennyiben ilyen kis dolgoknál ez a festésmód nem egyéb, mint — modor.

Mennyivel mások az *Ébner* apróságai, a ki vékony kezeléssel és kellő erőt és mélységet tud kihozni s e mellett változatos, gazdag színskálája dacára is egységes, magyaros összehatást. Ugyanezek a kvalitások szerzik meg a közönség tetszését a *Pállya Celesztin* kedves, színes vásári jeleneteinek, ezeknek a finom apróságoknak, melyekkel ő már egy sajátos zsánert teremtett magának. Nagyon csodálkozom, hogy eddig is el nem kapkodták ezeket az olcsó és értékes apróságokat.

ért, ez már több, mint a mennyit egy becsületes hírlap lelkiismerete elviselhet. Mi azt hisszük, hogy a „Napló” szerkesztősége czikkírónak ezért a nyilatkozatáért nem igen mond köszönetet.

Van még e cikkben több ilyen érdekes részlet; de azokkal most már — miután czikkünk ilyen hosszúra nyult — olvasóinkat mulattatni nem akarjuk. Czikkírónak pedig azt a jóakaratu tanácsot adjuk, hogy tanuljon először magyarul gondolkodni és magyarul írni, mert ha ezt nem teszi, czikkje ezután is olyanok lesznek, mint a tegnapi. Milyen a tegnapi czikke? Tartalmára és alakjára nézve egészen olyan, mintha hotten-totta nyelvből lett volna magyarra — *visszafordíva.*

Kálvinisták gyűlése Mező-Keresztesen.

— Egyházkerületi közgyűlés. —

Hazafias szellem, emelkedett hangulat jellemezte azt a szép és magasztos ünnepélyt, mely vasárnap Mező-Keresztes város falai között lefolyt. Az evangelium szerint reformált egyház oszlopos férfiai nyolc vármegyéből gyülekezett ott egybe, hogy körültekintő gonddal és apostoli buzgósággal munkálják az anyaszentegyház nagy érdekeit s elintézzék ügyes bajos dolgait.

A gyűlésnek érdekességét és ünnepélyességét nagyban emelte az, hogy ott ez alkalommal avatták föl azokat az ifju lelkészeket, a kiket az utóbbi két év lefolyása alatt a kerület egyházközsegei lekipásztornak megválasztottak.

A nagy távolság, az utazás fáradalma s az esős idő kellemetlensége nem akadályozta az egyházkerület lelkes vezérférfiain abban, hogy vármegyénk egyik szépen fejlődő városában: Mező-Keresztesen összegyűljenek. Valóban bámulatos példája ez az egyház iránti szeretetnek, ragaszkodásnak, apostoli buzgóságnak. Ott volt Kun Bertalan püspök, Lévay József, Dókus Ernő, Miklós Ödön,

Radácsy György, Nagy Ignác, Kérészy Barnabás, Zombory Gerő kerületi tanácsbírák, Tóth Daniel, Vadász Pál, Nagy Pál, Révész Kálmán, Szabó Endre, Ragályi Géza, Keresztury József és Huttka József esperesek, Meczner Béla, Ragályi Béla, Ragályi Gyula egyházmegyei gondnokok, Fejes István, Dókus Gyula főiskolai algondnokok, Mikuleczky István, Papszász Lajos és a lelkészeknek nagy tábora.

A gyűlés lefolyásáról tudósítók a következőket írja:

Mező-Keresztes város falai között vasárnap, e hó 12 én ismét fényes ünnepély folyt le. A tiszáninneri ev. ref. egyházkerület tartotta ott őszi rendes közgyűlését, mely lelkészavatással volt összekötve. A város már szombaton délután ünnepi színt öltött, nemzeti színű zászlók hirdették a lakosság örömet.

A vendégek szombaton délután 4 órakor érkeztek meg. Kun Bertalan püspököt a vasúti állomáson díszes bandérium és nagy közönség fogadta. A vonatból kiszálló püspököt Tóth Daniel esperes az egyházmegye nevében, Bónis Bertalan főszolgabíró a járás nevében, *Csepreghy* Béla mezőkeresztesi főjegyző pedig a város nevében üdvözölte. Az üdvözlő beszédre Kun Bertalan püspök meglege hangon köszönte meg a szíves fogadtatást.

Ezután kezdetét vette a bevonulás. Előment a lovas bandérium, utána vagy 80 kocsis. A város utcáin összegyűlt nép az érkező püspököt zajos éljenzéssel fogadta. Este közvacsora volt.

Vasárnap reggel 9 órakor vette kezdetét a lelkészfelavatási ünnepély. A templom hajója zsufolásig megtelt közönséggel. Az ünnepély gyülekezeti énekléssel kezdődött, mely után Kun Bertalan megható szép imát, *Rohoska* József sárospataki theologiai tanár pedig, mint felavatandó lelkész, magas szárnyalású egyházi beszédet mondott. Ima és a beszéd között *Demeter* József tanító vezetése alatt a keresztesi énekkar nagy hatással két egyházi éneket adott elő. Ezután *Meczner* Béla, mint legidősbb egyházmegyei gondnok a betegsége miatt távollevő kerületi főgondnok helyett lendületes beszédben megnyitotta az ünnepélyt. Erre *Radácsy* György kerületi főjegyző felolvasta a fölavatandó lelkészek neveit és élettörténetét Majd Kun Bertalan püspök

Szólnom kell még *Kriesch* Aladáról és *Háry* Gyuláról a kiket szándékosan hagyttam utoljára, mivel mindkettőjöknek művei — úgy lehet — alanyi érzeteket is kevernek ítéletembe. Ugyanis úgy 12—13 évvel ezelőtt a mintarajziskolában mindnyájan megbámultuk az ő akvarellvázlatait. Azóta *Háry* a magyar illusztrátorok legelsői közé emelkedett, egyebek közt bámulatos biztonságu rajztudásával. Apróságai ma már a finomabb izlésű műgyűjtők szalon-ékességei közé kerülnek. Itteni *pápai malma* is ezek közé tartozik. Megbámultuk akkor *Kriesch* nek egy aquarel színvázlatát, melyet Jáva szigetén, — a hova őt akkoriban ifjan, mellbaja internálta, — mint egy szórakozásképen vetett papírra. Szórakozásul, tehát a pihentagy munkavágyának azon hatalmas ösztönzésére, a mely a legértékesebb, a valódi művészi inspiráció volt és lesz mindenha. Itten kiállított két kis *olasz tájképe* ilyen szerencsés inspiráció eredménye, telivér művészi dolog.

Az utóbbi *négy* mesterműveiből egyet-egyét, de legalább egy párt *ezebből* is — úgy vélem — itt kellett volna tartanunk a mi képgyűjteményünk számára. Egyrészt, mert olcsók is; de azért, mivel a mi kép-

gyűjteményünk hivatása csak az lehet, hogy lehetőleg a mi jelenkori hazai művésztűnknek minél változatosabb anyagát gyűjtse össze — úgy a jelenkor okulására, valamint az utókor tanulságára.

Az állatképekből nem sok van, de azok értékes, jó és olcsó dolgok. *Vastag* Géza első rangu állatfestőnk s az ő *tyúkjai*, valamint *oroszlán*-ja pompásak. A *Selányi lova* és *tehene* szintén gondos munkák.

A *Koroknyai* Ottóné három *csendélete* egyaránt jók és olcsók. Különösen jónak tartom a 35. számúnak pompásan megrajzolt és festett gyümölcs csoportját.

*

Ezzel bevégeztem ismertetésem, mely talán talán hosszabb is lett, mint akartam, vagy mint kellett volna. Ha még itt-ott egy pár művet elmellőztem, azért tettem, mert a szigorú kritikát, a lebírást tervszerűleg kerülni kívántam. Éppen ezért mintegy pótlásul megjegyzem, hogy a *Tull sevillei udvar* a és a *Bruck* Lajos két tájképe nem tartozik ezek közé.

És most bucsuzom szíves olvasóimtól a viszontlátásig — a tárlaton!

intézett hozzájuk főpásztori intelmeket s föl-hívta őket, hogy készek-e az esküt letenni? Miután „igen”-nel válaszoltak, kiállottak az ur asztala mellé s ott az esküt letették, majd letérdepelvén, őket a püspök az espedesekkel a kéznek a fejökre való rátétele által fölavatta s végül hatásos imában megáldotta és elbocsátotta. Lelkészeké avattattak: *Rohoska* József sárospataki theológiai tanár, *Dékány* Lajos csengetei, *Erős* Károly nádasdi, *Fodor* Gyula kovács-vágási, *Gönczy* Gábor vizsolyi, *Maklár* Károly ladházai, *Füry* Lajos tiszta-tarjáni, *Maklár* Ernő maklári, *Nagy* Béla egri, *Sólyom* Gyula harsányi, *Szentmártony* Dániel martonyi, *Demeter* Bertalan bódvai, *Ablonczy* Pál keleméri, *Jolsvay* Dénes szütori, *Bogdány* József jablonczai, *Lükő* István barkai, *Szabó* István beési, *Erdélyi* János palágyi, *Stra* János hardicsai, *Rácz* József kis-ráskai lelkesek. Összesen 20-an.

Ünnepély után lakomára gyűlt össze a nagyszámú vendégsereg a leányiskola helyiségében, melyen a kitünő ételek és italok mellett a szellemes pohárköszöntők egész légiója indult meg. A pohárköszöntők sorát *Bónis* Bertalan főszolgabíró nyitotta meg, s mint házigazda, a vendégeket éltette. Ezután *Tóth* Dániel esperes a távollévő báró *Vay* Béla főgondnokért és *Meczner* Béla helyettes főgondnokért, *Meczner* Béla Kun Bertalan püspökért, *Huszthy* Béla a vendégekért, *Szabó* Endre esperes *Bónis* Bertalan főszolgabíróért, *Kun* Bertalan püspök Mezőkeresztes város közönségeért, *Szabó* Pap Mihály községi bíró Kun Bertalanért, *Nagy* Béla a felavatott lelkesek nevében a sárospataki theológiai tanárokért, *Novák* Lajos theológiai tanár a felszentelt lelkesekért, *Suhay* Benedek Ragályi Gyula egyházmegyei gondnokért, *Révész* Kálmán esperes a vendéglátó keresztiesi egyházért, *Fejes* István nagyhatású székben a mező-keresztiesi népeért, *Czínke* István Fejes Istvánért, *Miklós* Ödön a protestáns szabadság eszméjéért, dr. *Kazay* László szolgabíró Miklós Ödönért emelt poharat. Nagy hatást keltett *Berecz* György, a mező-keresztiesi függetlenségi párt elnökének szaválata, a ki a Kossuth-szobor leleplezése alkalmára irt remek költeményét adta elő. Ezt a szép költeményt lapunk legközelebbi számában közölni fogjuk.

A gyűlés *Kun* Bertalan püspök és *Meczner* Béla, mint legidősb egyházmegyei gondnok elnöklete alatt hétfőn reggel 9 órakor kezdődött, mely alkalommal sok fontos és érdekes ügyet intéztek el.

Az elintéztett ügyek közül megemlítjük, hogy a sárospataki főiskolában a Szinnyey Gerzson nyugdíjazása folytán megüresedett filozófiai tanszékre *Horváth* József (Czirill) budapesti tanárt, a Ballagi Aladár nyugdíjaztatása folytán megüresedett jogtanári állásra dr. *Ferenczi* Árpád képviselőházi segédkönyvtárnokot választották meg, a sárospataki főiskola pénztárnokává *Szinnyey* Gerzson, ellenőrévé *Szivós* Mihály nyugalmazott tanárokat választották.

Az egyházkerület közigazgatási bírósága a szendrői lelkészválasztás ügyében — a felső-borsodi egyházmegye ítéletének megváltoztatásával — a választást jóváhagyta s *Beregszászy* Ferencz megválasztott lelkészt állásában megerősítette.

Megyei és városi ügyek.

— **Közigazgatási bizottsági ülés.** Borsod-Armegye közigazgatási bizottsága szombaton délelőtt 9 órakor báró *Vay* Elemér főispán elnöklete alatt rendes havi ülést tartott. Az ülésen jelen voltak: Dr. *Tarnay* alispán. Bizony Ákos és *Ragályi* Béla országgyűlési képviselők, *Lévay* József, *Radányi* István, *Bárczay* László, *Lichtenstein* József, *Szaffka* Pál, *Kedves* István kir. pénzügyigazgató, *Raisz* Gedeon, kir. főmérnök, *Kovács* Domokos kir. törvényhatósági állat-

orvos, *Kovács* Lajos megyei tiszti főügyész, *Buthy* Lajos főszolgabíró, *Vadnay* Tibor aljegyző és *Ferenczi* Henrik árvaszéki ülnök.

Báró *Vay* Elemér főispán elnök megnyitván az ülést, legelőbb az alispán terjeszti elő szokásos havi jelentését a szeptember havi ügyforgalomról. A megyei tiszti főorvos jelentése szerint a halálozás a megye területén 22.2% volt az elmúlt hónapban, kedvezőtlenebb tehát, mint a múlt év hasonló időszakában. A betegségek közül az egyes községekben a vörheny és kanyaró uralkodott járványosan. A kir. tanfelügyelő és főmérnök kedvező jelentései után *Kovács* Domokos törvényhatósági m. kir. állatorvos jelenti, hogy az állategészségügy a megye területén kedvezőtlen volt, amennyiben némely helyen nagyobb mérvű kórok pusztítottak. Ezután több község kérvénye került tárgyalás alá, amelyek pósta-ügynökség föllállítását kérték; a bizottság Kis-Tálya-ra vonatkozólag javasolja is a pósta-ügynökség föllállítását, de *Szomolyára* és *Királykútrá* nem. Több kisebb ügy letárgyalása után az ülés már 10 órakor véget ért.

Felebbezések a végtelenségig. Hogy annak a hosszú fejetlenségnek, a mi már egy éve tart városunkban, végeredményében mennyi és mekkora hátrányai lesznek, azt ma még nem tudhatjuk. De hogy a polgárság egyes részei között is mekkora szakadások támadtak ez idő alatt, azt legjobban abból a vég nélküli felebbezés és panasz-áradatból láthatjuk, a melylyel a városi közgyűlés valamennyi határozatát megtámadják. Így a legutóbbi városi közgyűlés két határozatát megfelebbezte dr. *Németh* Imre ügyvéd; és pedig megfelebbezte a népkerti mulató pótköltségére s a dr. *Hebrony* József beadványának napirendről való levételére hozott városi közgyűlési határozatokat. Reméljük, hogy ha egyszer a polgármester-kérdés végleg meg lesz oldva, vége szakad ennek az áldatlan harcznak is, azért óhajtjuk, hogy legyen vége már egyszer ennek az állapotnak, s dőljön el bármint is a dolog, de jöjjünk egyszer már végleg rendbe. Miskolcz városa nagy feladatok és kérdések előtt áll; fontos érdekek várnak hosszú idő óta a megvalósulás boldog idejére, kell, hogy egyszer ennek az ideje is elérkezzék s ne csak kicsinyes párt és személyi érdekek kössék le a közönség tevékenységét.

UJDONSÁGOK.

Ruttkayné Kossuth Lujza meghalt.

Gyászharang kondul ismét az ország felett, siró hangja tudatja a magyar néppel, hogy kidőlt a lelkes honleányok egyik leg-lelkesebbje, egy fájdalmas és sorscsapásoktól göröngyössé tett élet utját járó *martyr*, a nagy száműzöttnek vigasztaló őrangyala, lelki és testi ápolója a messze idegenben, hűségese gyászolója idehaza.

Ruttkayné Kossuth Lujza nemesen érző szive hétfőn délután fél egy órakor utolsót dobant. Sokat hányatott életének véget vett a halál és megadja neki az örök nyugalmat, mely az életben oly szükenes jutott osztályrészeül. *Kossuth* Lajos testvére meghalt, de emléke mint az önfeláldozó honleány és a hűségese testvérszeretett magasztos eszményének élő személyesítője, örökön-örökké élni fog e honban és tiszteletet ébreszt mindenkiben.

Kossuth Lujza 1810-ben született *Sátoralja Újhelyen*. Később *Ruttkay* József abonyi postamester felesége lett. 1853-ban ő is kény szerült elhagyni az országot, és ekkor anyjával *Brüsszelbe*, ennek halála után Amerikába ment és ott telepedett le három fiával

együtt; 1883-ban fivéréhez *Kossuth* Lajoshoz költözött Torin-ba és ennek halála óta itt élt a fővárosban rokonainál. Az agg urnó már régebben gengékedett, de orvosa dr. *Verebélyi* állapotát nem tartotta emyire súlyosnak. Vasárnap még egész nap fenn járt-kelt szobájában és csak estefelé lett rosszul. Az éjet nyugtalanul töltötte és ekkor orvosa kijelentette, hogy állapotja válságos. Már korán reggel megjelent ágyánál *Kossuth* Ferencz, a kivel a nagy beteg csendesesen beszélgetett. Déli 12 órakor hörögni kezdett, majd lélegzet után kapkodott és ekkor gyorsan orvosáért küldtek, de az már csak beállott halált konstatálhatta. Haláláról táviratilag értesítették Amerikában élő unokáját és *Kossuth* Lajos Tódort. A gyászoló családból megérkezett unokatestvére *Mesz-lényi* Ilona és közeli rokona *Ambrozovich* Béla. Az elhunytat a mai nap folyamán ravatalra helyezik muzeum-körúti lakásán, temetése pedig szerdán lesz.

Utolsó szereplése *Kossuth* Lajos születésének 100 éves évfordulóján volt, amikor is az egyetemi ifjuság vezetésével több ezer főre menő ünneplő tömeg lakása előtt lelkesen tüntetett. E nagy napot még megérte, együtt ünneplő nemzettel és azután elköltözött fölünk nesztelenül, csendesesen, őszinte gászba ejtve az egész országot.

— **Lelkészbekiktatás.** Az alsó-borsodi ev. ref. egyházmegyéhez tartozó egri egyház újonnan megválasztott lelkésze, *Nagy* Béla, vasárnap foglalta el állását. Az új lelkész bekiktatására mint egyházmegyei kiküldöttek *Kérészy* Barna tiszánai ev. ref. lelkész és *Papszász* Lajos szárazbeői nagybirtokos tanácsbírák jelentek meg. A bekiktatott lelkész tiszteletére d. u. 4 órakor a Széchenyi-szálló éttermében diszebed volt, melyen körülbelül 60-an vettek részt. A banketten több hatásos felköszöntő hangzott el.

— **A helyi sajtó köréből.** Ifj. *Görgey* László, a „Haladás” helybeli vasúti szak- és szépirodalmi lap felelős szerkesztésétől viszlépett. Helyét eddigi munkatársai; *Zsivkovic* Antal és *Banovic* László máv. üzletvezetőségi hivatalnokok töltik be.

— **Halálozás.** Suyos csapás érte dr. *Katona* Józsefet, a vármegye tiszti főorvosát, akinek édes anyja *Körösön* hoszas szenvedés után elhunyt.

— **Esküvő.** Városunk egyik legtekintélyesebb polgár családjá öröm ünnepet ül a mai napon. *Karla* Bertalan és neje fogadott leánya, *Rácz* Lilla kisasszony délelőtt 11 órakor tartja esküvőjét a Kossuth-utcai ev. református templomban ifj. *Bodásár* Antal szolnoki nagyiparossal. Az esküvői ebéd után az ifju pár elutazik.

— **Értekezlet a Kamarai választások tárgyában.** Az idei kamarai választás elég mozgalmassnak ígérkezik; kereskedők és iparosok egyaránt készülnek a közeli választásra, s az érdekelt osztályokból formális pártok keletkeznek, a kik mind külön állítanak jelölteket. Egy ilyen párt tartott tegnap este a terménycsarnokban egy értekezletet, a melyen a választásra s a jelölésekre vonatkozólag hoztak határozatot.

— **Halálozás.** Vasárnap reggel városunk egyik közismert és közbecsülésben álló polgára, *Leszih* Lajos gözmalmi tisztviselő élete 59 ik évében hosszas szenvedés után elhunyt. Halálát özvegyén kívül két gyermeke, valamint kiterjedt előkelő rokonság gyászolja. A temetés tegnap délután folyt le az újvilág-utcai gyászházban, a honnan nagy közönség kísérte az elhunytat utolsó útjára, a mindszenti lutheránus temetőbe. Elhunytáról a mély gászba borult család a következő gászjelentést adta ki: Özvegy *Leszih* Lajosné szül. *Kiss* Ilona és gyermekei *Ilona* és *Andor* fájdalomtelt szívvél tudatják, hogy a forrón szeretett férj és apa *Leszih* Lajos, a Borsod-Miskolczi Gözmalom tisztviselője folyó hó 12-én reggel, hosszú és kínos szenvedés után, életének 59-ik évében elhunyt. A kihűlt porok folyó hó 14-én a. u. 3 óra-

kor fognak az ágostai hitvallás szertartásai szerint, Ujvilág-utca 36. számú gyásházából a mindszei ágostai sírkertben örök nyugalomra helyeztetni. Miskolcz, 1902. okt. 12.

Uj anyakönyvvezetők. A belügyminisztérium ideiglenes vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök Borsodvármegyében a bogácsi anyakönyvi kerületbe Halász Lajos jegyzőt anyakönyvvezetővé, továbbá a tiszkeszibe Bárány Dezső községi irnokot, a bogácsiba Orosz Ferenc földbirtokost, a felsőböcsibe pedig Monoky Sándor ev. ref. tanítót anyakönyvvezetőhelyettesekké nevezte ki és valamennyit a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta; — Juhász Alajos hársági anyakönyvvezető helyettes hatáskörét pedig a házassági anyakönyv vezetésére és a házasságkötésnél való közreműködésre is kiterjesztette.

— **Sétahangverseny a műtárlaton.** Két hét el ez előtt nyílt meg a második miskolci képzőművészeti kiállítás a vármegyeháza nagytermében, s a kiállítás rendezője a múlt szombaton este már sétahangversenyt rendezett a megyeházán, hogy ez által is fölkeltsse a nagyközönség érdeklődését a kiállítás iránt. A cs. és kir. 65-ik gyalogezred zenekara a terem hatalmas előcsarnokában játszott, míg benn fényes és nagyszámú közönség gyönyörködött a művészi alkotásokban. Mint értesülünk, az első kísérlet sikere arra bírta az elnökséget, hogy sétahangversenyt a legközelebbi szombaton megismételje, s hogy ez által a közönséget egyszerre kétféle művelésben is részesítse. A zenés napokon a belépti díj 60 fillér, a kedvezményes jegyek érvénytelenek.

— **Iparos tanoncok beiratása.** A tanonc iskolai bizottság jelentése alapján a városi tanács tudomást szerezvén arról, hogy a tanácsköteles tanoncoknak körülbelül fele nincs az iskolába beiratkozva, fölhitva az ipartestület előjáróságát, hogy a tanoncztartó mestereket figyelmeztesse a beiratások eszközésére annál is inkább, mert a városi tanács a tanonczait az iskolába indoktalanul be nem írató munkaadók ellen az ipartörvény teljes szigorát fogja alkalmazni.

— **Betörés a mező-kövesdi adóhivatalba.** A múlt hét egyik éjjelén a mező-kövesdi kir. adóhivatalba ismeretlen tettesek behatoltak. A betörők az udvaron levő padlásajtóról a reteszt letörték; így a padlásra feljutva a menyezet gerendát furás, fűrészelés által átvágták és a keletkezett nyíláson a pénztár helyiségbe leereszkedtek. Itt aztán megkezdték tulajdonképeni műveletüket. Hanem beletört a bicskájuk — jobban mondva a furójuk. A Wertheim szekrény oldalán egy 9 mm. átmérőjű lyukat furtak; fűrés közben azonban a fűrőhegy beletört. A betörők erre látva, hogy a pénzszerénybe be nem nyúlhatnak, 2 íróasztal fiókot feszítettek fel, melyből 32 korona készpénzt emeltek el. — Elvittek még azonkívül 1 tájékpipát és egy ébresztőórát. Másnap már a kora reggeli órákban vizsgálatot tartott az illetékes hatóság, melynek széleskörű és erélyes nyomozása remélhetőleg kézrekeríti Papakosztai ügyetlen tanítványait.

— **Az országos vásár s a rendőrség.** Vasárnap és hétfőn folyt le a Lukács napi országos vásár, a melynek a kereskedőkön, a gazdákon és iparosokon kívül — bár egészen más szempontból — egy csomó más ember is örül, de egyáltalában nem örül a rendőrség. Nem pedig azért, mert minden nagyobb vásár annyi verekedéssel, lopással és „ügyekkel“ van tarkítva, hogy egy egy vásár a legmelegebb napja a rendőrségnek. A mostani vásáron is megloptak egy csomó embert a messze földön híres zsebmetszőink; így elloptak Magyar József edelényi gazdálkodótól hatvan koronát, Pócsai István felső böcsi gazda kocsijáról egy harmincz korona értékű subát. Egyik gazdától a lópasszusokat, egy szegény asszonytól pedig

a téli kendőt lopták el. A rendőrség pedig lázasan nyomoz s közben buzgón fohász-kodott, hogy nagyobb baj nélkül mult el ez a vásár is.

— **Legujabb női ruhakelméket és más divatáru cikkeket** legczélszerűbb **Braunfeld Sándor** áruházában beszerezni, a melyben ez az egyedüli üzlet, hol a legszorosabb szabott ár minden egyes cikkben láthatóvá van téve és a tulfizetés ki van zárva.

DUNKY FIVÉREK

cs. és kir. udvari fényképészeknél

Miskolcz, Városháztér 20. sz. a.
művészi kivitelű fényképek készülnek mindennap este 6 óráig.

ha sötét van műfénynél.

Műkedvelők részére **friss vegyszerek és szíraz lemezek** kaphatók.

Színház, művészet.

Pénteken Mil'öcker bájos zenéjű operettje a „*Viceadmírális*“, szombaton Várad Antal *Rafael* című drámája, vasárnap Gécz István népszínműve a *Régi szerető*, hétfőn pedig Plaquette örökszép operettje a *Kornevillei harangok* került színpadra.

A lejátszott hat darab után mindenesetre szélesebb áttekintést nyertünk az egész társulat s az egyes szereplők fölött; ösméjük körülbelül a társulat gyengeit és erősebb oldalát; legnagyobb részben ösméjük a személyzet egyes tagjainak értékét, az előzetes tájékozáson túlestünk szerencsésen. S ami dicsérni valót a társulatban fölfedeztünk, annak szívesen és őszinte örömmel adjuk meg az elismerést; s a hol kifogásolni valót találunk, ott is csak egy szempont fog vezetni minket, az, hogy a közönségnek szolgálatot tegyünk. Mert ettől a szemponttól függ, hogy ki kapja meg jövőre a miskolci színi kerületet. Ez a szezon nem csak utolsó éve, de egyúttal próba-szezonja is Szalkainak; ha az igazgató számot tart arra, hogy a színi kerület jövőre az övé legyen, akkor úgy kell neki végigjátszani az idényt, hogy céljai elérésére az képesítse őt.

*

A hat színpadra hozott darab közül három bemutató előadás volt, mert a *Postás fu*, *Rafael* és a *Régi szerető* ez alkalommal lettek nálunk először előadva. Hogy hat előadásból három újdonság volt, azt az igazgató érdeméül tudjuk be; s bár ugy véljük, hogy sem „*Rafael*“, sem a „*Régi szerető*“ egyhamar nem fog a műsoron szerepelni, még sem bánjuk, hogy az igazgató ezekkel is megismertette. Hazai termék mind a kettő, s bár egyik sem a legértékesebb darabok közül való, mégis helyes dolog volt őket színpadra hozni. Azt azonban nem tartjuk helyesnek, hogy ily rövid időközökben követék egymást az újdonságok. Nem pedig azért, mert ez a gyorsaság az előadás rovására megy, különösen akkor, mikor egyik-másik szerepkörre még embere sincs az igazgatónak. Mert hogy például *Szentiványi* legyen a drámai hős, az egyenesen tarthatatlan lenne; s bár hisszük, hogy más szerepkörökben talán jobban fogja tudni érvényesíteni magát, mégis elkerülhetetlennek tartjuk, hogy rajta kívül egy hős színész is legyen.

Az előadott darabok között a legjobb előadás ez ideig kétségtelenül a *Viceadmírális* volt. Ez a szép zenéjű, elég tartalmas operett aratta eddig a legnagyobb sikert, s mint legutóbb is említettük, épen ebben a zsánerben találjuk a társulat legfőbb erejét is. Kitűnő volt az egész előadás, annál is inkább, mert a darabban több főszerep van, a melyeknek a nagyobb része a férfiakra nehezedik. Már pedig *Cseöreg*, *Horváth* és

Szaday kitűnően állják meg egyenként is helyeiket; ha pedig így harmasban összerakjuk, akkor elmaradhatatlan a siker. Már pedig ebben a darabban egymással vetekedtek az elsőségért, s bizony nehezen tudnánk választani, hogy hármuk közül kinek adjuk az elsőséget. Kitűnő volt *Tábori Frída*, a ki pezsgő jókedvével nemcsak a környezetét, de a közönséget is felvillanyozta. Biztos, eleven játékát a felcsillanó humor még szindusabbá teszi; nem túlnagy hangját kitűnően használja ki; csinosan tánczolt, ritmikus volt minden mozdulata, kifejező minden szava, szerepének legkisebb részét is pompásan megjátszotta. Az előző két előadásnál jobban föltűnt ez alkalommal *Haller Irma* is. Biztosabb volt a játéka is; talán a Postás fiúnál sokkal kisebb szerep sem merítette ki annyira, szóval egészen más-kép érvényesül: ő is, mint az előző előadásokon, s énekekben és tánczban egyenlően osztozott a nagy sikerben partnereivel.

Kevésbé sikerült alakításnak tartjuk azonban a katonás özvegy szerepét, *Mirabellát*, valamint a két fiát. Mind a hárman karikatúrát alkottak az alakjaikból, még pedig vaskos, erőltetett karikatúrát; olyat, mintha valamelyik *czirkusz-bobóc* skicz-könyvből vették volna a szerephez a modellt. *Gilda*, az árva lány, fakó és szintelen volt.

Rafaelben a leghibásabb talán maga a darab volt, mely inkább könyv dráma, semmint színpadra való darab. Dialogjai sokszor végnélküliek, s a hol a költő szerencsés keze megalkotja a drámai helyzetet, a színműrő ezeket sem használja ki. Rövid jellemzés, erős kézzel alkotott jelenetek helyett sokszor terjengős lesz; s maga a főszereplő elhalványul a szerelmes asszony vagy a gyermekéért aggódó, puritán gondolkodású anyja mellett.

A czímszerepet *Szentiványi*, Antóniát *Miklóssy Iona*, az anyát pedig *Veszpréminé Agh Iona* adták; rajtuk kívül nagyobb szerepe *Kacziányi Violának* (Stella) és *Bogyó Zsigának* voltak.

Szerintünk ez estén a legnagyobb diadalt *Kacziányi Viola* aratta, mint a ki szerepét a legkitűnőbbben töltötte be. Pedig neki csak nagy, de nem a leghálásabb, s nem külső hatásra számított szerepe volt. Stella egy mély érzésű leány, a ki csak szeretni és szenvedni tud. Szereti *Rafael*t és elhagyja érte a szüleit; megbocsát annak az asszonynak, a ki az ő életére s az ő boldogságára tört, s végül elhagyja a szerelmét is azért, hogy koldussá lett anyját támogassa. Szeret és szenved, csak áldozatot hoz mindenkéért, de ezt az áldozatot panasz nélkül hozza; meghal a szerelméért szinte szótlannal, csak azért, mert a szíve parancsolja.

Ideális, szép képe a szerető női szívnek; finom lélekfestés, de hálátlan szerep. S ezt a szerepet a kisasszony eljátszotta olyan tiszta művészettel, hogy szerintünk a páma szombaton őt illette meg.

Antóniát *Miklóssy Iona* játszotta. Külső hatásra az ő szerepe s az ő játéka volt a legelső, s örömmel konstatáljuk, hogy az előismerés általában véve méltán érte őt. Különösen fényes volt az a jelenete, mikor *Stellának* az egyszerű származását veti a szemére, s szinte követeli, hogy *Rafael* őt szeresse.

Gyengébb volt sokkal a haldoklási jelenet, ámbar az is igaz, hogy egy haldoklót egy fél óráig szavaltatni nem igen szokás. Szerencsére ott volt (Fra) *Benvenüitő Bogyó Zsiga*, a ki igazi drámai lendülettel tagadta meg az álpáthosszal deklamáló bűnös asszonytól a bűn bocsánatát. S hogy a darab legszebb része igaz hatással záruljon, megkapó tisztasággal nyílik meg a *Stella* szíve a bocsánatra, — s a poetikus, megrázó jelenet egy páratlan mély szépségű akkorddal végződik.

A *Margharet*a személyesítője épúgy mint a *Rafaelé*, egyaránt gyenge volt.

Vasárnap a „*Régi szerető*“-t adták. Mi a magunk részéről sem a darabot, sem az

előadást nem soroljuk a kitünőbbek köze. Különösen pedig az előadást nem. Szerintünk a személyzet közül jól csak a férfiak állottak meg a helyüket, míg a hölgy szereplők sokkal kevésbé elégitették ki igényeinket. Jók voltak *Rajz* Ödön és *Horváth* Kálmán, a kik egyuttal a főszerepet játszották. *Rajz* a Tóth István gazda szerepében kitünő alakítást mutatott be; komoly, méltóságteljes paraszt gazda volt; az a típus, a melyből legalább begyget édes mindnyájan megbámultunk egyszer valahol. *Horváth* Kálmán, különösen a második és harmadik felvonásban volt igazi parasztlegény; az első felvonásban a kosztümje is tótos volt, s a játéka is erősen hajlott a komikus felé. Dalait, melyeket csengő hangon, sok érzéssel énekelt, a közönség zúgó tapsal fogadta.

Pálfi Nina a szerelmes Major Borcsát, *Tábori* Frida pedig Teczát adta, a vasárnapi előadáshoz hűen sok külső, de szerintünk kevés igazi sikerrel. Szépen is énekeltek s valószínűleg a legjobb tudásuk szerint játszottak; s mégis hiányzott belőlük valami, a mi igazgató tegye játékukat. Nem vérbeli paraszt asszony és paraszt leány voltak, csak amolyan műparasztok; s hiába beszéltek a nép nyelvén, s hiába igyekeztek népiesen kiejteni a szót, az operett énekesnő minden mozdulatukon meglátszott, az illúzió teljes soha nem volt. Náluknál igazabb parasztleány volt *Baracsi* Rózsi kicsiny szerepében tiszta, tipikus arczele, üde, friss megjelenése, szívből fakadó, természetes játéka egyenesen predestinálja arra, hogy népszínművekben az ideális magyar nő típust get ábrázolja.

Tegnapelőtt adták a „Kornevillei harangok”-at, és pedig sajnálattal konstatáljuk, hogy meglehetősen gyenge előadásban. A mi itt annál nagyobb hiba, mert ugyszólván nincs senki, a ki a darabot magát nem ösmerné. S ha nem tökéletes az előadás, azt az első perczen megérezzük mindannyian, nem úgy mint az újabb vagy egészen új daraboknál, a melyekben az előadás gyöngye oldalát nem tudjuk oly biztosan, azonnal észre venni.

A szerepöket ismét *Cseőregh* és *Horváth* töltötték be a legjobban; *Horváth* a szerepében egyuttal férfiasan szép alakítást is nyújtott. Az egyes ének számokat nagy hatás között adták elő, játékuk mind végig kifogástalan volt. *Szadai* a bíró szerepében minden mozdulatával tartós derűtséget keltett, bár humorában többször vastagabb színekkel dolgozott. Gáspárt a darab főszerepét *Rajz* Ödön játszotta meg.

Az első két felvonásban meg is állotta a helyét becsülettel, de rohamosan gyöngül akkor, mikor a kastélyban a nagy éjféli jelenet megkezdődik. Már azt is gyöngébben játszotta meg, mikor az arany csengések között megkondul a kastély haragja, s mikor rája törnek; de különösen gyenge volt a harmadik felvonásban, mikor mint eszelős, elborult elméjű ember meg jelen a mulató nép között.

Pedig épen emiatt a jelenet miatt parádés szerep a Gáspár szerepe; itten egy csendes futó bólonid tragikomikus maszkjának és hangjának semmi helye nincs; ebben a jelenetben azt a mélyseges tragédiát kell érthetővé tenni, ami az arany-éhes Gáspár ielkében véghez ment.

Éppen ellenkezőleg a *Rajz* alakításával, viszont *Pálfi* Ninát csak a harmadik felvonás: an élveztük igazán. Mintha ki lett volna cserélve, mikor a rövid viganó helyett a pompás uszályos kosztüm került reá; más lett mindjárt a hangja is, a játéka is; egyszerre kinőtt egy fejjel a környezetéből, s ő uralkodott mindeneken.

Germaine *Kornai* Margit csinosan énekelt, s mire a darab a végére ért, akkorára ő is majd nem fölmelegedett.

Külön dicséretet érdemel a kar, mely lelki ösmeretesen töltötte be föladatát.

K.

Kohn és König Miskolcz

Széchenyi-utca 101. szám, a Lloyd-szállóval szemben.

Intézet
fiu- és leány-kelengyék
jutányos árban.

Az őszi és téli idényre
áruházunkba érkeztek

kiváló újdonságok.

Blousok, juponok

gyermek ruhácskák, — köpenyek, jaquetok a legfinomabb kivitel- és kiváló jó szabásban selyem, szövet, peluche, flannell, pique és barchendből. **Kezimunka újdonságok**, kézimunka-kellékek, congres, jutta és északi canavák, stb. D. M. C. kötő, varró, himző pamutok és selymek.

Blous-selymek,

csipkék, szalagok, zsinórdiszek és bársonyok, mindennemű szabókellékek, kötött, szövött, glacé és bőrkezttyűk, francia szabású fűzők, gallérok, övek, valódi angol plaidek, férfi, női és gyermek fehérneműek, **Pipere-czikkek és illatszerek.**

UJJ!
Villamos zseblámpák
Kizárólag
nálunk kaphatók.
UJJ!

UJJ!

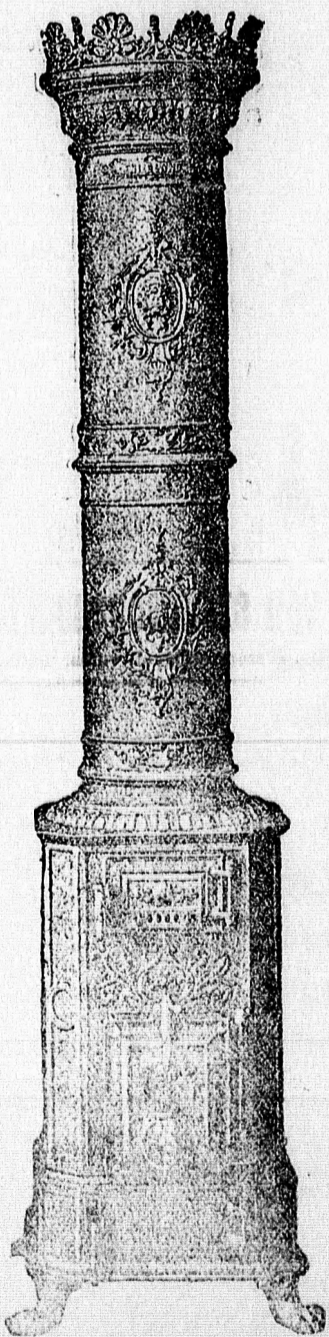
Szabadalmazott férfi alsó-nadrág, mely elől az övnél szűkebbre vagy bővebbre szabályozható, anélkül, hogy a felső nadrágot vagy mellényt kellene felgombolni.

UJJ!

Jó fekvésű

avasi pincét

borházzal és kerttel kerések megvételre. Írásbeli ajánlatok ár-megjelölésével a kiadóhivatalhoz intézendők.

Van szerencsém a t. építész és építető urak szives figyelmét felhívni tüzletemben kapható nagy választéku, valódi

friedlandi öntöttvas

és zománczozott tűzálló betétes

kályhákra,

melyeknek gondos felállítása saját felügyeletem alatt történik, azok jó-ságáért szavatosságot vállalok.

Ajánlom továbbá **dusan felszerelt vas-raktáramat**, különösen **épület-vasalásaimat** leg-olesőbb árak mellett.

Kiváló tisztelettel

PIGAY IMRE

vaskereskedő

Miskolczon, a Forgóhid mellett.

Értesítés.

Az 1903. évi községi közmunka kiadás alapját képező összeírás Miskolc város közmunka köteles adózóira nézve megejtetvén, a befejezett összeírási listák Miskolc város adóosztályi hivatalánál október hó 7-től kezdődően 15 napi közzemlére kitétetnek.

Mely körülményről netáni felszólamlásait ezen idő alatt alólírott hivatalnál bejelenthetik.

Miskolc, 1902. okt. 6.

Miskolc város adóp. hiv.

Hirdetmény.

A közös hagsereg ellenőrzési szemléje Miskolc, a városházán 1902. november 5., 6. és 7. napján a következő sorrendben fog megtartatni;

1. November hó 5-én a miskolc városi illetőségűek.

2. November hó 6-án a vasutnál és gyárakban tartózkodó idegenek.

3. November hó 7-én a város területén és határában tartózkodó idegen illetőségű, szabadságos és tartalékos katonák s póttartalékosok felett.

Felhivatnak ugyanazért a Miskolc város területén és határában tartózkodó összes szabadságos és tartalékos közös hadseregbeli katonák, hogy a fentebb jelzett határidőben reggel pont 8 órakor igazolványukkal ellátva, a városház udvarán megjelenni köteleességüknek ismerjék.

Mindazok, kik a szemle megkezdése után jelentkeznek, utószemlére lesznek utasítva.

A szemlén való megjelenés alól felvannak mentve:

a) papjelöltek és papnövendékek;

b) kik az évben tényleges szolgálatban állottak, vagy katonai kiképzésben, vagy fegyvergyakorlaton részt vettek;

c) kik ez évben tényleges szolgálatra, katonai kiképzésre, vagy fegyvergyakorlatra bevonultak, de betegség miatt vissza lettek szabadságolva;

d) a folyó évben besorozott újonczok és póttartalékosok.

Mindazok, kik a főellenőrzési szemlén meg nem jelennek, utószemlére lesznek kötelezve, az ettől indoktalanul elmaradtok a fennálló törvények szerint fognak büntetetténi.

Az utószemle folyó évi november hó 21-én és 22-én Kassán, a 34 ik hadkiegészítő parancsnokságnál fog megtartatni.

Kelt Miskolc, 1902. évi okt. hó 3-án.

Lukács, v. kapitány.

Hirdetmény.

Az ev. ref. egyház tulajdonát képező Széchenyi-utcai 32. számú Debreczeni Dániel és neje alapítványi házban a

szöglet bolt

és e mellett

két üzlethelyiség

egy külön, mint együttesen 1903. évi május hó 1-től **bérbe adatik**. Bérelni szándékozók értekezhetnek Pataky Sándor egyh. gazdasági választmányi elnökkel Urak-utcája 6. szám alatt.

Hirdetések

felvétetnek a kiadóhivatalban
Széchenyi-utca 34.

Felhívás.

a népfelkélési jelentkezésre.

Az 1893. évi 37-ik t. cz. alapján felhívom a Miskolc városban és határában tartózkodó közös hadsereg-, hadi tengerészeti-, honvédség- és csendőrségnél kiszolgált népfelkélőket, a katonai kiképzésben nem részesült és fenti csapatokból felülvizsgálaton elbocsátottak közül pedig azokat, kik népfelkélési rózsaszínű ajánlati lappal el vannak látva, hogy népfelkélő könyveikkel és ajánlati lapjaikkal s ha az nem volna, katonai elbocsátási igazolványaikkal **ellenőrzési szemlén az urak utcáján levő honvédlaktanyában folyó évi október 25., 27. és 28. napjain reggel pont 8 órakor** a következő sorrendben tartoznak megjelenni.

A Miskolczi illetőségűek, kik ezen város javára voltak sorozva október 25-ik napján.

A Miskolczon lakó idegen illetőségű, vasgyári alkalmazott népfelkélők október 27-ik napján. A többi itt tartózkodó idegen népfelkélők október hó 28 ik napján.

Azok, kik betegség, vagy rendkívüli körülmények miatt a szemlén nem jelenhetnének meg, a város katona-ügyosztályában ingyen kapható jelentkezési lappal, népfelkélő-könyveinek és ajánlati lapjainak csatolása mellett irásban előbb jelentkezzenek.

Végül megjegyeztetik, hogy azok, kik a szemlétől igazolatlanul maradnak el, 200 koronáig terjedhető pénzbírsággal, vagy 10 napig terjedhető elzárással büntetetténi.

Kelt Miskolc, 1902. évi okt. hó 5-én.

Lukács. r kapitány.

Nyujtsunk kezet a szerencsének!!

Már sokan szerencsések lettek egy nálunk vásárolt sorsjegy által.

A legesélydusabb sorsjáték a mi m. kir. osztálysorsjátékunk.

110.000 sorsjegyre 55.000 pénznyeremény jut

Legnagyobb nyeremény esetleg

1.000.000 korona

1 jutalom 600.000, 1 nyeremény a 400.000, 200.000, 2 a 100.000, 1 a 90.000, 2 a 80.000, 1 a 70.000, 2 a 60.000, 1 a 50.000, 40.000, 5 a 30.000, 3 a 25.000, 8 a 20.000, 8 a 15.000, 36 a 10.000, 67 a 5000, 3 a 3000, 437 a 2000, 803 a 1000, 1528 a 500, 140 a 300, 34450 a 200, 4850 a 170, 4850 a 130, 100 a 100, 4350 a 80, 3350 a 40. Összesen:

14.459.000 korona, azaz Tizennégymillió 459.000 korona.

SZERENCSENAPTÁR.

	Január	Február	Márczius	Április	Május	Junius	Julius	Augusztus	Szeptember	Október	November	Deczembei
K	1 979P	1 5558P	1 92702H	1 4074S	1 4086S	1 17328H	1 17349C	1 36161V	1 38911K	1 38944P	1 95395V	1 109602
C	2 6567S	2 26277S	2 3058K	2 10464C	2 12301C	2 35347K	2 35368P	2 38259H	2 51367S	2 51388S	2 96454H	2 109622
S	3 25325V	3 38151V	3 8628S	3 32718P	3 35315H	3 38222S	3 38235S	3 48558K	3 53717C	3 56301V	3 96604K	3 109617
P	4 37428H	4 42264H	4 26297C	4 38191S	4 38196C	4 48032C	4 48059V	4 53707S	4 64467P	4 64475H	4 96610C	4 109603
H	5 38969K	5 51634K	5 38181P	5 44398V	5 46399V	5 52566P	5 53090H	5 64465C	5 66068C	5 66069K	5 96621C	5 109623
V	6 51622S	6 58015S	6 42578C	6 52527H	6 52541C	6 64442S	6 64455K	6 65883P	6 74390P	6 75914S	6 96624P	6 109618
H	7 56320H	7 65674C	7 52507C	7 64402K	7 64427P	7 65830C	7 65848S	7 74380P	7 85124H	7 86582C	7 96633S	7 109604
K	8 65637K	8 67169P	8 60018H	8 65688S	8 65811P	8 74357H	8 74363C	8 84758H	8 83824K	8 83852P	8 96638V	8 109624
S	9 67166P	9 79754S	9 65681K	9 73007C	9 74327V	9 81169K	9 81172P	9 83778H	9 109608S	9 109611S	9 96639H	9 109619
C	10 75925V	10 83213V	10 67188S	10 80002P	10 80633K	10 83519H	10 83668S	10 109607K	10 109604C	10 109606V	10 96647S	10 109665
P	11 83058H	11 89352H	11 79776C	11 83283S	11 83357K	11 109603C	11 109605V	11 109602S	11 109621P	11 92659H	11 96650K	11 109625
S	12 89301K	12 109615K	12 83277P	12 92287V	12 109601C	12 109623H	12 109625H	12 109622C	12 93408C	12 93421K	12 109616S	12 109626
V	13 109613S	13 109610S	13 91387P	13 109619H	13 109621C	13 109618S	13 109620K	13 92860K	13 63111H	13 6323S	13 109605V	13 109606
H	14 109608C	14 92673C	14 109617H	14 109914K	14 109916K	14 92773H	14 92795S	14 6123S	14 20977H	14 24273C	14 109614S	14 109612
K	15 92669P	15 2882P	15 109912H	15 92744S	15 92765S	15 5490H	15 6109C	15 19823V	15 37404K	15 37422P	15 109609V	15 109607
S	16 984K	16 8575S	16 92712K	16 4077C	16 5459V	16 17340K	16 17780P	16 36163H	16 38920S	16 38950S	16 109615H	16 109608
C	17 8464V	17 26296V	17 8067P	17 10478P	17 17326H	17 35358S	17 35393K	17 38290K	17 51386K	17 51392V	17 109614K	17 109601
P	18 26232H	18 38156H	18 10457C	18 34490S	18 35328K	18 38232C	18 38238H	18 48565S	18 55194P	18 56314H	18 109616S	18 109621
H	19 38145K	19 42275K	19 32702P	19 38193V	19 38207S	19 48057P	19 48089H	19 53714C	19 64470P	19 64500K	19 109617S	19 109607
V	20 40480S	20 52346S	20 38184S	20 46373H	20 48028C	20 52600C	20 53100K	20 64464P	20 60905V	20 67160S	20 109617P	20 109602
P	21 51623C	21 58043C	21 44318H	21 52530K	21 52560P	21 64449V	21 64463S	21 65888S	21 75901H	21 75915S	21 109612S	21 109622
S	22 58002P	22 65677P	22 52521H	22 64425S	22 64439P	22 65847H	22 65882C	22 74388H	22 86069K	22 86011P	22 109618V	22 109608
K	23 65661P	23 67176S	23 60048K	23 65695C	23 65820V	23 74361H	23 74366C	23 84762H	23 83839S	23 83887S	23 109613H	23 109603
C	24 67168V	24 79760V	24 65687C	24 74324P	24 74352H	24 74361P	24 81177S	24 83777H	24 109610C	24 109612V	24 109618K	24 109623
P	25 79747H	25 83205H	25 67189P	25 80015S	25 81169K	25 81171C	25 83748S	25 109608S	25 109605P	25 109607H	25 109614S	25 109609
S	26 83171K	26 91379K	26 79782C	26 83354V	26 83378H	26 83378S	26 109606H	26 109609C	26 109625S	26 92668H	26 109620P	26 109604
H	27 89349S	27 109616S	27 83278S	27 92654V	27 109602C	27 109604H	27 109601K	27 109623P	27 93429V	27 93439S	27 109612S	27 109624
V	28 109611C	28 109911H	28 91399V	28 109620K	28 109622C	28 109919H	28 109921S	28 93429S	28 6111H	28 8112C	28 109618V	28 109619
K	29 109909H	29 109918H	29 109917S	29 109917S	29 92789H	29 92799C	29 92799C	29 6364V	29 20965K	29 94408P	29 109621V	29 109905
S	30 92671P	30 109913K	30 109913K	30 92751C	30 92761C	30 92761C	30 6121P	30 20592H	30 37412S	30 95386S	30 109918H	30 109925
C	31 2877H											

Mikor van születésnapom?

Mindenki kisérelje meg szerencsését a születésnapjára feljegyzett számmal. Ezen naptárban az év minden egyes napjára más szám van feljegyezve, melyek postafordulattal megrendelés esetén nálunk kaphatók, úgy hogy bárki kiválaszhatja saját számát.

Ha időközben e szám elfogyott volna, hasonló küldünk.

Az egész vállalat állami felügyelet alatt áll.

Az I. osztály **eredeti sorsjegyek** tervszerű betétei a következők: egy **nyolczad** (1/8) frt — **75** vagy **150** kor. egy **negyed** (1/4) frt **150** vagy **3.—** kor. **fél** (1/2) frt **3.—** **6.—** **egész** (1) frt **6.—** **12.—**

A sorsjegyeket **utánvéttel** vagy az összegnek postautalványon való előzetes **beküldése** ellenében megküldjük. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megbízásokat kérünk azonnal, de legkésőbb **folyó évi október hó 19-ig** hozánk bizalommal beküldeni.

FIÓKOK:

V. Váczi-körut. 4.

Muzeum-körut II.

Erzsébet-körut 54.

TÖRÖK A. és Tsa

BANKHÁZA

BUDAPEST, VI. Teréz-körut 46/a. sz.

Legnagyobb osztálysorsjáték-üzlet hazánkban.

Sok és igen nagy nyereményt fizetünk ki nagyrabcsúlt vevőknek és pedig rövid idő alatt kilencz millió koronánál többet.

Megrendelő levél levágandó.

T. TÖRÖK A. és Tsa bankházának Budapest.

Ezennel megrendelek a m. kir. szab. osztálysorsjáték I. osztályához.....darab eredeti osztálysorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt.

A.....korona Összeg) utánveendő — utalvánnyal küldöm.) A nem kívánt törlendő,) mellékelve bankjegyekben (bélyegekbén).

Pontos cím: